

Sygnatura akt VIII C 646/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Tomasz Kalsztein

Protokolant Anita Zięba

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko J. M. i R. M.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych J. M. i R. M. solidarnie na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 12.970,41 zł (dwanaście tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt złotych czterdzieści jeden groszy) z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie w stosunku rocznym, od kwoty 11.535,24 zł (jedenaście tysięcy pięćset trzydzieści pięć złotych dwadzieścia cztery grosze) od dnia 3 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty;
2. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanych J. M. i R. M. solidarnie na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 3.830 zł (trzy tysiące osiemset trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 646/18

UZASADNIENIE

W dniu 31 sierpnia 2017 roku powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko pozwany J. M. i R. M. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 16.970,41 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym, nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, od kwoty 11.535,24 zł od dnia 3 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podniósł, że dochodzona pozewem kwota wynika z zawartej z pozwanymi umowy pożyczki gotówkowej z dnia 7 czerwca 2011. Pozwani nie wywiązali się z przyjętego na siebie zobowiązania i nie spłacili zadłużenia w łącznej kwocie 16.970,41 zł, na którą składają się: należność główna – 11.535,24 zł oraz odsetki – 5.435,17 zł.

(pozew w e.p.u. k. 3-5)

W dniu 25 października 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Powyższy nakaz pozwani zaskarżyli sprzeciwem w całości.

Postanowieniem z dnia 5 grudnia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(nakaz zapłaty k. 5v., sprzeciw k. 6-8, postanowienie k.12)

W piśmie procesowym z dnia 13 kwietnia 2018 roku powód cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 1.500 zł, uiszczonej przez pozwanych po wytoczeniu powództwa.

(pismo procesowe k. 23)

Na rozprawach w dniach 25 września 2018 roku i 30 października 2018 roku pełnomocnik powoda oraz pozwany nie stawili się. Pozwana J. M. oświadczyła, że nie kwestionuje faktu zaciągnięcia pożyczki oraz roszczenia w zakresie należności głównej, natomiast nie chciałaby spłacać odsetek. Ponadto podniosła, że dokonała częściowej spłaty zobowiązania uiszczając na rzecz powoda kwotę 3.500 zł.

(protokół rozprawy k. 86-87, k. 99)

W piśmie procesowym z dnia 25 października 2018 roku powód cofnął pozew w zakresie kwoty 2.500 zł uiszczonej przez pozwaną w okresie od dnia 30 kwietnia do dnia 30 sierpnia 2018 roku, wraz ze zrzeczeniem się roszczenia. Dodatkowo, w piśmie procesowym z dnia 13 listopada 2018 roku, powód oświadczył, że wpłaty pozwanej w łącznej wysokości 4.000 zł zostały zaliczone na poczet należności odsetkowej.

(pismo procesowe k. 100, k. 102)

Na rozprawach w dniach 6 grudnia 2018 roku i 7 marca 2019 roku stawił się wyłącznie pozwany, który początkowo oświadczył, iż kwestionuje wyłącznie należność odsetkową, ostatecznie zaś wniósł o oddalenie powództwa w całości.

(protokół rozprawy k. 109, k. 127)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 czerwca 2011 roku pozwani J. M. i R. M. zawarli z powodem umowę pożyczki nr (...), na mocy której bank udzielił pozwany pożyczki w kwocie 27.405,13 zł, na którą składały się kapitał pożyczki – 20.000 zł, prowizja – 512,82 zł oraz składka ubezpieczeniowa – 6.892,31 zł. Przyznana kwotę pozwani zobowiązali się spłacić wraz z odsetkami w 96 ratach kapitałowo-odsetkowych, płatnych w okresach miesięcznych, w terminach i wysokości oznaczonych w planie spłaty, stanowiącym załącznik do umowy, przy czym pierwsza i ostatnia rata miały charakter wyrównawczy. Oprocentowanie pożyczki wynosiło 16,49% w skali roku, natomiast odsetki od niespłaconego w terminie zadłużenia oznaczono w umowie na poziomie równym stopie procentowej dla kredytów przeterminowanych, odpowiadającej wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym (23% rocznie na datę zawarcia umowy). Powód był uprawniony do wypowiedzenia umowy w przypadku m.in. wystąpienia zaległości w spłacie dwóch pełnych rat pożyczki. Termin wypowiedzenia wynosił 30 dni i był liczony od dnia następnego po dniu odebrania przez pożyczkobiorcę oświadczenia o wypowiedzeniu. W następnym dniu po upływie terminu wypowiedzenia całość zadłużenia z tytułu umowy stawała się zadłużeniem wymagalnym i przeterminowanym.

W dniu 19 marca 2014 roku strony podpisały aneks do umowy pożyczki, na mocy którego dokonali zmiany warunków spłaty zadłużenia z tytułu umowy. W aneksie wskazano, iż na datę jego podpisania wysokość zadłużenia wynosi 23.000,61 zł, w tym kapitał w kwocie 22.295,16 zł oraz odsetki w kwocie 713,45 zł. Pozwani uznali powyższe zadłużenie w całości, zobowiązując się do jego spłaty wraz z odsetkami w okresie 64 miesięcy, tj. od dnia 10 kwietnia 2014 roku do dnia 10 lipca 2019 roku. Jednocześnie ustalono, że w okresie od dnia 10 kwietnia 2014 roku do dnia 10 marca 2016 roku spłacane będą wyłącznie koszty, prowizje i opłaty, kapitał, a począwszy od dnia 10 kwietnia 2016 roku także

odsetki. Wartość zawieszonych odsetek wyniosła: 5,27 zł odsetek karnych, 573,98 zł odsetek niespłaconych w ratach, 4.704,24 zł odsetek przyszłych, a więc łącznie 5.283,49 zł.

Powód mógł wypowiedzieć umowę w przypadku niedotrzymania przez klienta zobowiązań określonych w jej treści, w szczególności braku spłaty zadłużenia zgodnie z harmonogramem. Termin wypowiedzenia był jednomiesięczny.

(umowa k. 37-40, harmonogram spłat k. 41-43, aneks k. 44, zestawienie k. 116-120)

Pozwani od samego początku trwania umowy uchybiali terminowej spłacie rat pożyczki. Od każdorazowo powstałego zadłużenia powód naliczał odsetki karne, które następnie podlegały spłacie z uiszczanych przez pozwanych należności. Stan ten utrzymywał się przy tym również po zawarciu przez strony ugody.

Ostatni raz pozwani nie posiadali zadłużenia z tytułu spłaty kapitału pożyczki w dacie 9 lipca 2016 roku. W dniu 10 lipca 2016 roku, a więc w dacie wymagalności raty pożyczki, zadłużenie z tytułu kapitału wyniosło 297,64 zł, w dniu 10 sierpnia 2016 roku wyniosło 593,19 zł, w dniu 10 września 2016 roku wyniosło 577,46 zł, w dniu 10 października 2016 roku wyniosło 886,84 zł.

Z uwagi na utrzymujące się zadłużenie, pismami z dnia 8 listopada 2016 roku, doręczonymi pozwany w dniu 23 listopada 2016 roku, powód wypowiedział przedmiotową umowę pożyczki. Na datę wypowiedzenia zadłużenie pozwanego z tytułu pożyczki wynosiło 1.385,27 zł, w tym kapitał – 886,84 zł, odsetki zaległe – 485,72 zł, odsetki karne – 12,71 zł (zadłużenie niewymagalne zostało oznaczone na kwotę 17.256,27 zł).

W dacie upływu terminu wypowiedzenia (28 grudnia 2016 roku) wartość niespłaconych odsetek zwykłych wyniosła 644,87 zł (584,85 zł odsetek wymagalnych od dnia 10 października do dnia 10 grudnia 2016 roku oraz 60,02 zł dalszych odsetek naliczonych na dzień 28 grudnia 2016 roku). Niespłacona wartość odsetek zawieszonych aneksem wyniosła natomiast 4.094,76 zł (5.283,49 zł odsetek zawieszonych na mocy aneksu minus 1.188,73 zł odsetek zawieszonych, jakie winny być spłacone w ratach), a niespłacony kapitał – 12.170,19 zł.

(wypowiedzenie k. 25, k. 28, potwierdzenie odbioru k. 26-27, k. 29-30, historia operacji k. 69-78, zestawienie k. 116-120)

Pismami z dnia 1 czerwca 2017 roku powód bezskutecznie wezwał pozwanych do spłaty zadłużenia w kwocie 16.774,47 zł wynikającego z umowy, o której mowa wyżej.

W wyciągu z ksiąg bankowych z dnia 2 sierpnia 2017 roku powód określił wysokość zobowiązania dłużników na kwotę 11.535,24 zł z tytułu kapitału i 5.435,17 zł z tytułu odsetek.

(wezwanie do zapłaty k. 31, k. 34, potwierdzenie odbioru k. 32-33, k. 35-36, wyciąg z ksiąg bankowych k. 67)

Już po wytoczeniu powództwa pozwani uiszcili na poczet przedmiotowego zadłużenia kwotę 4.000 zł, którą powód zaliczył na poczet należności odsetkowej.

(potwierdzenie przelewu k. 94-98, okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, w zakresie po modyfikacji pismami procesowymi 13 kwietnia 2018 roku i 25 października 2018 roku, jest zasadne w całości i podlega uwzględnieniu.

Na wstępie czynionych w niniejszej sprawie rozważań przypomnieć należy, że strona powodowa w pismach procesowych, o których mowa wyżej, cofnęła żądanie pozwu w zakresie łącznej kwoty 4.000 zł. Jednocześnie w

piśmie procesowym z dnia 13 listopada 2018 roku powód wyjaśnił, iż przedmiotowa kwota została zaliczona na poczet należności odsetkowej.

Uznając, że częściowe cofnięcie powództwa przez powoda nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współzycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie w sprawie w części, w której nastąpiło cofnięcie, orzekając jak w punkcie 2 sentencji wyroku.

Powód wykazał swoje roszczenie w stosunku do pozwanych załączonymi do pozwu dokumentami, a pozwani, choć w treści sprzeciwu zaskarżyli wydany w sprawie nakaz zapłaty w całości, to jednocześnie nie przedstawili żadnych twierdzeń, które podważałyby zasadność żądania powoda, w szczególności nie udowodnili (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.), aby spłacili swoje zobowiązanie wynikające z zawartej z powodem umowy pożyczki w kwocie wyższej, aniżeli wskazał to powód. Jednocześnie powód poprzez złożenie zestawienia z k. 116-120 wykazał ponad wszelką wątpliwość, w jaki sposób została wyliczona należność odsetkowa dochodzona pierwotnie w pozwie.

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 12.970,41 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, nie wyższymi od odsetek maksymalnych za opóźnienie w stosunku rocznym, od kwoty 11.535,24 zł od dnia 3 sierpnia 2017 roku do zapłaty, co było zgodne z przepisami art. 359 k.c., art. 481 § 1 i 2 k.c. i w całości zgodne z żądaniem powoda.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. Na koszty procesu poniesione przez powoda w przedmiotowej sprawie złożyły się: opłata od pozwu – 213 zł, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 3.600 zł kosztów zastępstwa procesowego.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.